

F.t.l. vedr. dyreforsøg

Til nr. 8

En læsning af beretningen fra dyreforsøgsudvalget for 1983 giver den oplysning, at man in plenum har holdt 7 møder og foretaget inspektion på 13 virksomheder og institutioner, i flere af tilfældene omfattende et antal forsøgsudøvere det enkelte sted.

I betragtning af, at der i alt blev givet tilladelse til 276 personer til dyreforsøg som ansvarlige, som i alt udførte ca. ½ mill. dyreforsøg, synes inspektionernes omfang at være en del under det ønskelige. Mere end 1.000 af forsøgene blev udført på hunde, katte eller aber.

Til nr. 9

Dyreforsøgsudvalgets beretning for 1983 består af 5 sider tekst og et samleskema samt som bilag nogle hundrede skemasider, hvor man har opregnet institution, ansvarlig person, tilladelsens dato, antal dyr til hvilke forsøg, til hvilke formål samt oplysning om, om der har været brugt bedøvelse, og om der er foretaget overlevelsesforsøg.

Det betyder, at man f.eks. kan læse, at dyrlæge A ved institut B har været ansvarlig for, at man har podet 10 marsvin »intraperitonæalt med hæmophilus parasuis« med formålet »at undersøge patogenitet af forskellige podekulturer«, og at de 10 marsvin ikke har været bedøvet, og at der er gennemført overlevelsesforsøg.

Den læge læser har svært ved at læse det skrevne. Selv for en læge/dyrlæge er det formentlig umuligt at vurdere, om de beskrevne forsøg har et fornuftigt formål, og om de er udført forsvarligt.

I mange tilfælde er oplysningerne endnu mere sparsomme, såsom antal dyr: 301 mus, indgreb: subkutan injektion, formål: uspecifik toxicitet, bedøvelse: nej.

Beretningen fra udvalget indeholder ingen oplysninger om, hvor mange gange man eventuelt har sagt nej til at tillade dyreforsøg, og hvor mange gange man eventuelt har givet pålæg om forsøgenes nærmere gennemførelse.

Langt hovedparten af de gennemførte dyreforsøg har formentlig været gennemført fuldt forsvarligt, men udvalgets beretning overbeviser ikke læseren om, at det er tilfældet.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at man må forvente en meget betydelig arbejdsindsats fra de personer, der påtager sig at være medlemmer af dyreforsøgsudvalget. Dette indebærer, at der må ske en egentlig aflønning af medlemmerne. Behovet for aflønning er størst for de medlemmer, der ikke kan deltage i inspektioner m.v. som en naturlig forlængelse af det hverv, de i forvejen bestrider i en offentlig ansættelse.

Til nr. 10

Det er urimeligt, at en tilladelse kun kan tilbagekaldes, hvis der er sket grov eller gentagen overtrædelse af vilkår for tilladelsen m.v. Som bestemmelsen er formuleret, må det formodes at være en meget stor sjældenhed, at man tilbagekalder en tilladelse. Bestemmelsen kan også læses således, at man ikke behøver at tage dyreforsøgsudvalget særlig alvorligt. Hvordan skal man i øvrigt påvise overtrædelser, hvis man kun kommer på inspektion meget sjældent og efter forudgående aftale?